

Z historie českého stolního tenisu – 26. Díl

Čechoslováci v Čibě šokovali Číňany

Jeden z nejpřekvapivějších výsledků v novodobých dějinách světových šampionátů se zrodil v roce 1991 v Čibě. Spolufavorit soutěže družstev mužů Čína skončil bez medaile. A mohli za to reprezentanti Československa. Ve čtvrtfinále Čínu porazili 3:2 a zajistili si naopak oni bronzové medaile.

Tomuto historickému úspěchu napomohlo i několik předchozích změn v systému soutěží. Na MS v Dillí byl zrušen skupinový systém podle výkonnosti a hrálo se stupňovitým systémem. Tento model se ovšem ukázal jako velmi nešťastný vzhledem k obrovským výkonnostním rozdílům mezi jednotlivými týmy. O dva roky později v Dortmundu byl ještě použit, ale pak na kongresu ITTF byl překvapivě hladce přijat japonský návrh, aby byl zrušen klasický systém mužů Swaythling Cup do pěti bodů a hrálo se ve tříčlenných družstvech do tří vítězných bodů.

Proto se už v Čibě 1991 opět hrálo ve výkonnostních skupinách a Čechoslováci byli nasazeni mezi šestnáct nejlepších týmů. Ve dvou osmičlenných skupinách se bojovalo o šest míst pro osmifinále (zbylá pak doplnily týmy z druhé výkonnostní skupiny). To byla nejdůležitější úprava, kterou výběr trenéra Přemysla Fulína beze zbytku využil. Trojice Petr Korbel, Tomáš Jančí a Roland Vími si totiž ve skupině rozhodně nepočínala nijak suverénně. Prohrála na úvod se Sovětským svazem 0:3 a s Čínou 2:3. Pak Čechoslováci porazili Maďarsko 3:1, Francii 3:2, prohráli s Německem 0:3, Polskem 1:3 a v závěrečném duelu porazili Nizozemsko 3:2. Se čtyřmi porážkami skončili pátí.

V osmifinále ovšem porazili Angličany 3:1 a čekal je souboj o medaili s Čínou. S mnohonásobným mistrem světa, favoritem, jehož klíčovou postavou byl první hráč světového žebříčku Ma Wenge. Nezačali jsme čtvrtfinálovou bitvu dobře, když Vími nestačil na Chen Zhibina. Jenomže pak stále ještě devatenáctiletý Petr Korbel šokoval všechny čínské příznivce. Porazil Ma Wengeho a vyrovnal. Společně s Tomášem Jančím pak ve čtyřhře přidali další bod. Od senzace to bylo stále ještě daleko, ale soupeř viditelně znervózněl. Vími prohrál s Ma Wengem, ovšem Tomáš Jančí dokončil velkolepé dílo československého družstva. Porazil 2:1 na sety Zhang Lei a Číňané byli vyřazeni.

Čechoslováci v semifinále prohráli s obhájci titulu Švédy 0:3, ovšem následná výhra 3:1 nad Belgií o konečné třetí místo ztvdila zisk bronzových medailí. *„Odjížděli jsme se skromným cílem postoupit ze základní skupiny. Výsledky, zejména v Evropské lize, jsme měli špatné a moc jsme toho neočekávali. Stále tomu nemohu uvěřit, že jsme třetí na světě. Důvod úspěchu vidím v dobré taktice a že se nám podařilo trefit se vždy dobře do sestavy na jednotlivá utkání,*“ řekl po šampionátu Přemysl Fulín.

Podobnou cestu, ovšem už bez senzačního konce, měly na turnaji také ženy. I oni skončily ve skupině na pátém místě a musely hrát s třetím týmem druhé skupiny. Trojice Hrachová, Kasalová a Šafářová v osmifinále senzačně porazila domácí Japonky, jenže v boji o medaili s Čínou prohrála 0:3. Nakonec družstvo žen obsadilo sedmou příčku.

V soutěžích jednotlivců se žádný výraznější úspěch nekonal. Několik osmifinálových účastí však rozhodně potěšilo. Marie Hrachová prohrála mezi šestnácti s Maďarkou Bátorfiovou, společně s naturalizovanou Číňankou v kanadském dresu Geng Lijuan byly mezi šestnácti ve čtyřhře, stejně jako Šafářová s Kasalovou. Oba páry vypadly s čínskými soupeřkami.

Pro československý stolní tenis se stal bronz družstva mužů 132. medailí z mistrovství světa. Vzhledem k brzkému rozpadu republiky to byla poslední medaile v pětadesátileté společné historii na světových šampionátech. Úctyhodný počet 29 zlatých, 37 stříbrných a 66 bronzových medailí dodnes řadí Československo na čtvrté místo historických tabulek za Čínu, Maďarsko a Japonsko.

Derniéra Vánočního turnaje

Rok 1991 přinesl i řadu dalších novinek a zajímavých výsledků. Do týmu ŠKST Bratislava přišla jako posila mnohonásobná mistryně Evropy Valentina Popovová. Bývalá reprezentantka Sovětského svazu na Slovensku zůstala, později dostala slovenské občanství a začala reprezentovat novou zemi.

Na mistrovství republiky, již s označením ČSFR, se v Havířově prosadili ve dvouhrách Tomáš Jančí a Jaroslava Mihočková. Na medaile dosáhli pozdější dlouholetí reprezentanti samostatné České republiky. Stříbro vybojovali Josef Plachý a Renáta Pělučová, v deblových soutěžích na stupních vítězů stáli například Richard Výborný, Alena Vachovcová nebo Jana Dobešová.

Vánoční turnaj slavil 30. výročí, ale nikdo netušil, že v prosinci 1991 se stolní tenisté sešli v sokolovně Na Květnici před televizními kamerami naposledy. Historicky posledními vítězi tohoto oblíbeného turnaje se tak stali Petr Javůrek a Renáta Pělučová.

Medailové loučení Marie Hrachové

Vrcholem sezony 1991/1992 bylo mistrovství Evropy v německém Stuttgartu. Byl to poslední šampionát starého kontinentu, na kterém se představila společná československá reprezentace. Oba týmy sice v základních skupinách sahaly po postupu do semifinále, ale nakonec skončily ve skupině o 5. až 8. místo. Muži nakonec obsadili sedmou příčku, ženy osmou.

Soutěže jednotlivců dopadly ještě hůř, s jedinou výjimkou. Tou bylo vystoupení Marie Hrachové v singlu. Osmadvacetiletá hráčka sice bojovala s bolavými zády, ovšem i tak dokázala postoupit do semifinále. V něm prohrála s pozdější evropskou šampionkou Nizozemkou Bettine Vriesekoopovou. Bronz ze Stuttgartu byl posledním cenným kovem, který úspěšná česká hráčka na mistrovství Evropy nebo světa vybojovala.

Z dalších českých hráčů se do osmifinále podařilo postoupit Petru Javůrkovi (pak prohrál se Švédem Waldnerem) a Petru Korbelovi (vedl 2:0 nad Němcem Rosskopfem, ale nakonec také prohrál), ostatní se bojům o medaile ani nepřiblížili.

